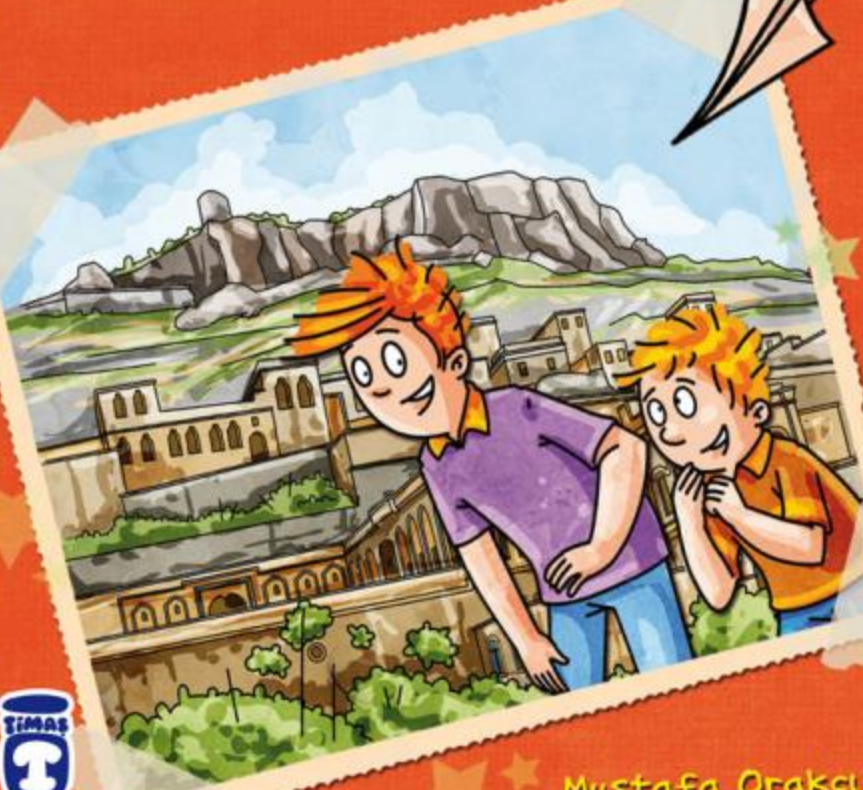

Türkiye'yi Geziyorum

LEVENT

MARDİN'DE

Mustafa Orakçı

MARDİN

Yıllardan beri komşumuz olan **Emel teyze** ve kocası **Sabri amca**, emekli olunca başka bir şehre taşındılar. Bu taşınma beni çok üzdü. Onlara çok alışmıştım. Artık güler yüzlü komşularımızı göremeyecektim.

Mert'in de benim kadar üzüldüğünü düşünüyordum. Emel teyzelerin taşındığı gün onu bir şeylerle uğraşırken buldum.

- Ne yapıyorsun Mert?

- Hiç ağabey...

- Bir şey mi hesaplıyorsun?

- **Evet...** Emel teyzelerin gidişiy-le bayramda alacağım harçlıklar azala-cak. Onların yerine fazladan kaç kişi-nin daha **elini öpmem** gerektiğini he-saplıyorum. Galiba bazılarının elini **iki kez** öpmem gerekecek.

- Mert çok ayıp! Onları para için mi seviyordun?

- Olur mu hiç ağabey! Sadece bütçemi onlara göre planlamıştım.

Ooof of! Mert bunları nereden öğreniyor anlamıyorum. **Yaramazlık** dedin mi kafası motor gibi çalışıyor!

Emel teyzelerin boşalttığı ev, bir süre sonra başkaları tarafından kiralandı. Yeni komşularımızla hemen tanıştık. Mardin'den gelmişlerdi. Taşınanlar **Ferhat** adında benim yaşlarımda bir çocuk ve annesiydi. Onlara kısa zamanda alıştık.

Ferhat, annesinin devlet memuru olduğunu, buraya da tayini çıktığı için geldiklerini söyledi. Ferhat'ın babası Mardin'de **esnafmış**. İşlerini yoluna koyunca gelecekmış. O nedenle bir süre ayrı kalacaklarmış.

Ferhat'a babasının ne iş yaptığını sordum.

- *Telkâri yapıyor, dedi.*

- O da ne, demekten kendimi alamadım.

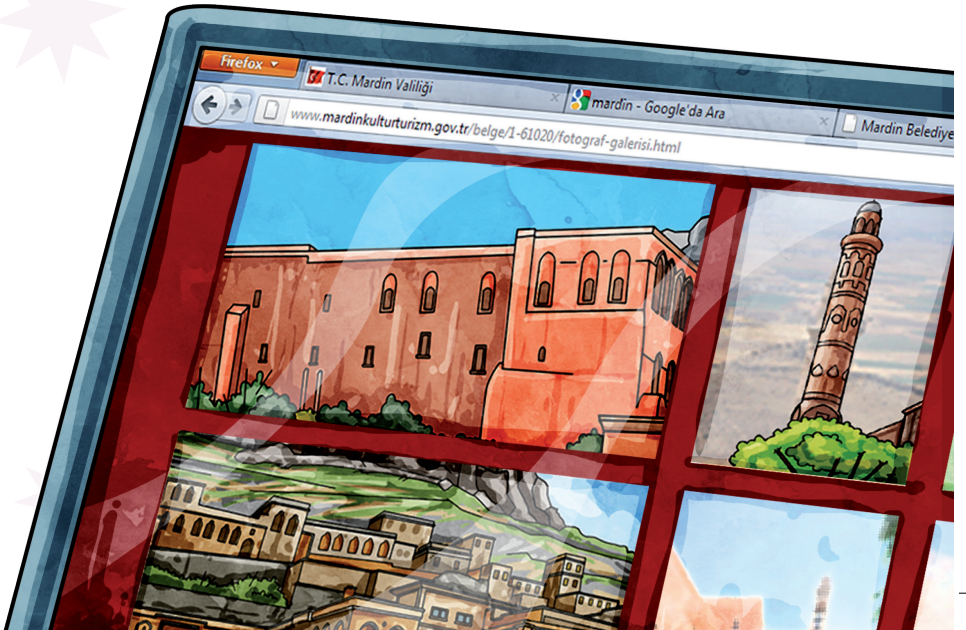
Daha önce böyle bir iş hiç duymamıştım.

Ferhat, telkârinin gümüş ve altın tel-
lerle yapılan bir el sanatı olduğunu söyledi.
Mardin'de **telkâri sanatıyla** uğra-
şanlar çok fazlamış.

Benim sorularımdan sonra Ferhat biraz
da şehirden bahsetti. Mardin **müze gibi**
bir şehirmiş ve birçok medeniyete ev
sahipliği yapmış.

Ferhat anlattıktan sonra internetten
Mardin'in fotoğraflarına baktım. Çok gü-
zel bir şehre benziyordu. "Keşke git-
sek." diye düşündüm.

KULÜP TOPLANTISI

Gezi kulübü

toplantısının oldu-
ğu bir **çarşamba**
günü yine bizim
sınıfta toplandık.

Mert benim
yanıma, Halil de
Kâmil'in yanına
oturdu.

Mert gelir gelmez sordu:

- Ağabey sence nereye gideceğiz?

- Bilmiyorum Mert. Ben de me-
rak ediyorum. Birazdan öğreniriz, dedim.

Sadece Mert değil hepimiz nereye gide-
ceğimizi **merak ediyorduk.**

Öğretmenimiz sınıfa girince sorular ve konuşmalar sona erdi. Hepimiz **heyecan** ve **merakla** ona bakmaya başladık. Öğretmenimiz muzip muzip gülüyordu:

- Nereye gideceğimizi merak ediyor musunuz çocuklar?

Sınıf hep bir ağızdan bağırdı:

- **Eveet!.. Nereye öğretmenim?**

Öğretmenimiz ellerini iki yana açtı,

- **Ben de bilmiyorum, dedi.**

Şaşırdık. Hayri hemen sordu:

- **Nasıl yani? Siz bilmiyorsanız kim biliyor?**

- **Kimse bilmiyor çünkü henüz gidecek yer belli değil. Bu sefer sizden gelen öneriler doğrultusunda bir yer seçeceğiz. Söyleyin bakalım nereye gitmek istersiniz?**